

at holde disse Forbindelser i saa god Orden som muligt, saa bekvemme som muligt, saaledes at vi kunne beholde Trafikken over Danmark. Det Eksempel, der allerede er stateret fra det forenede Dampskibsselskabs Side, at man en skønne Dag staar over for, at Selskabet nedlægger Arbejdet, det forekommer mig at være saa lærerigt, at vi bør drage den Lære deraf, som nødvendigvis maa drages deraf, nemlig, at vi ikke i saadanne vigtige Forhold kunne være afhængige af et privat Selskab. Staten maa selv besørge denne vigtige Trafik, for at den kan gaa i sin tilbørlige Orden og skaffe os de Fordele, som det er muligt at skaffe os paa denne Maade. Jeg tror ikke, det er tilstrækkeligt at henvise til, at Staten allerede har Forbindelser med Sverige gennem sine Dampfærger, thi disse anser jeg ikke for at være fuldt tilstrækkelige til at besørge Trafikken og navnlig ikke Persontrafikken mellem København og de svenske Byer. Staten maa overtage saavel det ene som det andet, selv om den allerede har Dampfærger, bør den overtage Dampskibstrafikken, som er nødvendig for Persontrafikken Skyld. Naar der er to om denne Sag, naar Staten paa sin Side holder Dampfærgeforbindelsen ved lige og der ved Siden af er et privat Selskab, der besørger Persontrafikken og ogsaa en Del af Godstrafikken, ser jeg ikke rettere, end at disse to ville komme til at gaa hinanden i Vejen, gøre hinanden Skade. Det kan føre til, at man paa begge Sider synes, at det ikke kan betale sig at fuldkommengøre Farten — vi se jo, at det forenede Dampskibsselskab indskrænker den — og det kan bevirke uheldige Forhold saavel for Statens Dampfærgeforbindelse som for Persontrafikken pr. Dampskib. Derfor mener jeg, det hele bør være paa en Haand, paa Statens Haand. Det bør være Staten, der besørger denne Forbindelse. Jeg er saa meget mere en Tilhænger af, at Staten skal besørge den, som det dog, rent bortset fra, hvor tilfreds eller utilfreds man er med den nuværende Ledelse af vort Trafikvæsen, er en Kendsgerning, at det, der skal være Drivfjederen for Statens Virksomhed paa dette Omraade, er og bør være ene og alene Hensynet til Befolkningens Interesser, til, at Forbindelsesforholdene i saa høj Grad som muligt tilfredsstille Befolkningen, hvorimod Opgaven for det private Selskab altid bør være først og fremmest at se paa sine egne pekuniære Interesser og den, at Driften betaler sig saa godt som paa nogen Maade muligt; og det er langt fra altid noget, der

falder sammen med det Publikums Interesser, som skal frekventere den Virksomhed, der er Tale om. Altsaa ogsaa set fra den Side bør det være Staten, der overtager denne Trafik, og det bør ikke mere være et privat Selskab, der sidder inde med den. Det er derfor vor Mening, at Sagen kommer til at stille sig saaledes, at naar det forenede Dampskibsselskab opgiver denne Fart, bør Staten ikke vente med at optage den, men som vi have tilladt os at fremsætte i vor Forespørgsel, umiddelbart efter Opgivelsen overtage Farten. Men nu er Spørgsmaalet, hvad man forstaar ved Opgivelsen af Farten. Siden vi tillod os at stille vor Forespørgsel, har denne Sag befundet sig i en Udvikling, og det Moment er kommet frem, at det forenede Dampskibsselskab har i høj Grad indskrænket Forbindelsen med Sverige, og det mener jeg, at man ikke bør finde sig i. Man bør ikke vente, til et Selskab helt og holdent opgiver Driften, allerede den Omstændighed, at Selskabet indskrænker den i utilbørlig Grad, er et Moment til, at Staten saa hurtig som muligt bør søge at etablere en Forbindelse paa en saadan Maade, at Befolkningen kan være tjent dermed. Og navnlig vil jeg tillade mig at henpege paa, at selv om Selskabet skulde ønske at beholde en eller anden Linie — det er jo en Selvfølge, at disse Forbindelser ikke alle ere lige rentable — mener jeg, det ikke vilde være heldigt, om den kunde gøre det, og at det bør Staten ikke indlade sig paa. Dersom det forenede Dampskibsselskab ikke vil besørge de Forbindelser, som det anser for at være mindre gode, bør det heller ikke have dem i sin Haand, som det anser for at være gode. Det bør ikke overlades til Staten at besørge de urentable, de mindre rentable Linier og lade det private Selskab udelukkende besørge de rentable Linier. Saaledes bør man ikke stille sig. De to Ting bør følges ad og Staten overtage det hele. Jeg anser altsaa Stillingen i Øjeblikket for at være den, at det forenede Dampskibsselskab ved de Handlinger, det har foretaget, og ved de Trusler, det har udstødt, søger at skaffe sig større Fordele fra Statens Side enten i Form af Subvention eller paa anden Maade. Jeg vilde meget beklage, dersom der af Hensyn til det forenede Dampskibsselskab skulde fra Statens Side være Tendens til ikke at fuldkommengøre Statsforbindelserne, Kystbanen og Dampfærgeforbindelsen med Sverige, i saa høj Grad som muligt. Det kunde jo nemlig tænkes, dersom Staten fremdeles kontraherer med det forenede Dampskibsselskab